

C-61/08. sz. ügy

Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

„Tagállami kötelezettségszegés – EK 43. cikk – Letelepedés szabadsága –
Közjegyzők – Állampolgársági feltétel – EK 45. cikk – A közhatalom gyakorlásában
való részvétel – 89/48/EGK irányelv”

P. Cruz Villalón főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2010. szeptem- ber 14.	I - 4402
A Bíróság ítélete (nagytanács), 2011. május 24.	I - 4403

Az ítélet összefoglalása

- 1. Személyek szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Szolgáltatásnyújtás sza-
badsága – Eltérések – A közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenységek –
Közjegyzői tevékenységek – Kizártság – Állampolgársági feltétel a közjegyzői szakma
gyakorlásához – Megengedhetetlenség
(EK 43. cikk és EK 45. cikk, első bekezdés)*
- 2. Kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset – A megalapozottság Bíróság általi vizs-
gálata – Figyelembe veendő helyzet – Az indokolással ellátott véleményben meghatározott
határidő lejártakor fennálló helyzet – A jogalkotási eljárás során felmerült sajátos körül-
ményekből eredő bizonytalan helyzet – Kötelezettségszegés hiánya
(EK 43. cikk, EK 45. cikk, első bekezdés és EK 226. cikk; 2005/36 európai parlamenti és
tanácsi irányelv)*

1. Nem teljesíti az EK 43. cikk alapján rá háruló kötelezettségeket az a tagállam, amelynek szabályozása állampolgársági feltételhez köti a közjegyzői szakma gyakorlását, ha e tagállam jogrendjében a közjegyzőkre bízott feladatok nem jelentenek az EK 45. cikk első bekezdése értelmében vett, a közhatalom gyakorlásában való részvételt. E tekintetben az EK 45. cikk első bekezdése kivételt jelent a letelepedés szabadságának alapvető elve alól, amely kivételnek olyan értelmezést kell adni, amely annak hatályát az e rendelkezés által a tagállamok számára védeni engedett érdekek megóvásához feltétlen szükséges mértékre korlátozza. Emellett e kivételt azon tevékenységekre kell korlátozni, amelyek önmagukban véve is a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvételnek minősülnek.

Annak ellenőrzése érdekében, hogy a közjegyzőkre bízott tevékenységek a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvételt jelentenek-e, figyelembe kell venni a közjegyzők által végzett tevékenységek jellegét. E tekintetben az EK 45. cikk első bekezdése értelmében vett, a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvétel hiányzik a közjegyzők által gyakorolt különböző tevékenységekből, a közjegyzők jogi aktusainak tulajdonított jelentős joghatások ellenére, mivel vagy a felek akarata, vagy

a bíróság felügyelete, illetve döntése különös jelentőséggel bír.

Ugyanis egyrészt a közokiratokat illetően kizárólag olyan okiratok vagy megállapodások hitelesítésére kerül sor, amelyekben a felek szabadon megegyeztek, és a közjegyző egyoldalúan nem módosíthatja a hitelesíteni kért megállapodást, hanem ehhez a felek előzetes jóváhagyása szükséges. Másfelől, noha a közjegyzőt terhelő ellenőrzési kötelezettség közérdekű célt követ, e cél követése önmagában nem igazolhatja, hogy az annak biztosítására szolgáló jogszabályokat az érintett tagállam állampolgárságával rendelkező közjegyzők számára tartásuk fenn, és ahhoz sem elegendő, hogy adott tevékenységet a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvételnek kelljen tekinteni.

Másrészt, ami a végrehajthatóságot illeti, noha a végrehajtási záradék közjegyző általi rávezetése a közokiraatra végrehajthatóságot biztosít ez utóbbinak, e végrehajthatóság a felek azon szándékán alapul, hogy valamely okiratot vagy megállapodást – miután annak törvényességét a közjegyző ellenőrizte – ilyen hatással ruházzanak fel. Ugyanígy a közjegyzői okirathoz kapcsolódó bizonyító erő a bizonyítási rendszer részét képezi, és nincs közvetlen hatása azon kérdésre, hogy az ezen okirat elkészítését magában foglaló tevékenység önmagában véve a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és

sajátos részvételnek minősül-e, annál is inkább, mivel a közjegyzői okirat nem köti feltétel nélkül a bíróságot mérlegelési jogkörének gyakorlása során, az a meggyőződése szerint hozza meg döntését.

közjegyzők versenyfeltételek között gyakorolják szakmájukat, ami nem jellemző a közhatalom gyakorlására. Másodszor a közjegyzők az ügyfelekkel szemben közvetlenül és személyesen felelnek a tevékenységük gyakorlása során elkövetett hibákból eredő károkért.

Ugyanez a helyzet a közjegyzőre bízott más tevékenységek esetében is, mint amilyen a végrehajtási eljárásban rá bízott feladatok, melynek során a közjegyző feladata elsősorban az árverés levezetése és sikeres árverés esetén a vételár hitelezők részére történő átadásáról szóló irat elkészítése, a nehézségekkel küzdő társaságok rendkívüli felszámolása során végzett tevékenységek, közreműködés váltó vagy csekk el nem fogadása vagy ki nem fizetése esetén, az olyan ügyletek és jogi aktusok, mint amilyen az ingatlanokra vonatkozó vagyoni jogosultságok létrehozása és átruházása, az ingatlanok ajándékozása, az apai elismerő nyilatkozat és a hagyományozás, a társaságok és alapítványok létrehozásával kapcsolatos jogi aktusok.

(vö. 74., 76., 77., 79–84., 86–88., 91–97., 99–100., 102–107., 110. pont)

2. Amikor a jogalkotási eljárás során sajátos körülmények, mint például a jogalkotó egyértelmű állásfoglalásának hiánya vagy a pontosság hiánya az uniós jog valamely rendelkezése hatályának meghatározásában, bizonytalan helyzetet eredményeznek, nem lehet megállapítani, hogy az indokolással ellátott véleményben megszabott határidő lejártakor kellően egyértelmű kötelezettség hárult volna a tagállamokra valamely irányelv átültetése tekintetében.

Végül, ami a közjegyzők sajátos jogállását illeti, először is abból a tényből, hogy a szolgáltatás minősége közjegyzőnként változhat, többek között az érintett személyek szakmai képességeitől függően, az következik, hogy területi illetékességük korlátain belül a

(vö. 130–132. pont)